

האות החמישי

הקדוש ברוך הוא מוריד טל מן השמים שלשה ימים ושלשה לילות ומרפא אותו הדם שירד על הארץ, ומחיה הדגן, וכל העמים והלשונות חושבים שהוא מטר ואינו אלא טל - שנאמר (הושע י"ד ו'-ח'): "אהיה כטל לישראל וגו', ישובו יושבי בצלו יחיו דגן".

האות השישי

נעשה חושך שלשה ימים ושלשה לילות על העמים, והוא אור לישראל - שנאמר (ישעיה ס' ב'): "כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים, ועליך יזרח ה'", וכל העמים יראים יראה גדולה, ובאים ומשתחווים לישראל ואומרים (זכריה ח' כ"ג): "נלכה עמכם, כי שמענו אלהים עמכם!"

האות השביעי

יצא מלך אדום ויבוא בירושלים, ויברחו מלפניו כל בני ישמעאל, והולכים לתימן, ונקבצו חיל גדול, ויצא עמהם איש ושמו חטר [נ"א: מנצור], ויהיה מלך, וילכו כולם לבצרה, וישמע מלך אדום וילך אחריהם, ויעשו מלחמה אלו עם אלו - כענין שנאמר (ישעיה ל"ד ו'): "כי זבח לה' בבצרה וטבח גדול בארץ אדום", ואומר (שם ס"ו י"ז): "אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדיו יספו נאם ה'" - ויהרוג חטר מאדום הרבה, ויברח מלך אדום מלפניו, וימות חטר, וישוב מלך אדום פעם שניה לירושלים, ויבוא בהיכל, ויקח את עטרת הזהב אשר על ראשו, וישים אותה על אבן שתיה, ואומר: רבוננו של עולם! כבר החזרתי מה שלקחו אבותי... ותהיה בימיו צרה.

האות השמיני

הקב"ה מוציא את נחמיה בן-חושאל, הוא משיח בן-יוסף פתאום - שנאמר (מלאכי ג' א'): "ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים" - והוא עושה מלחמה עם מלך אדום והורגו, ולובש העטרה שהשיב מלך אדום לירושלים, ויצא שם נחמיה בכל העולם.

האות התשיעי

יצא איש ממדינת רומי, ושמו ארמילוס בן שטן, בן צלם של אבן אשר ברומי - והוא צלם נקבה, והולך שטן ושוכב עמה, ותלד זה האיש, וביום שנולד הוא כבן מאה שנה. ויבוא ויעשה מלחמה באלכסנדריה ויחריב את כל חוף הים - אוי לאיש אשר יתפש בידו! והוא יבוא בעזה בעצמו, ויכין את כסאו שם [נ"א: והוא יבוא בעיר עמואס, מדינת אביו, ונותן את כסאו עליה. ואלה אותותיו...] וגבהו עשר אמות... וישב שם על כסאו ומחרף ומגדף ואומר לבני האומות: אלוה אני! הביאו את תורת י שנתתי לכם! ואומר לבני ישראל: הביאו תורתכם! והם באים עם נחמיה בן-חושאל, י"ב שלשים אנשים מראשי בני ישראל, ומביאים לו ספר תורה, והוא אומר: איני מאמין בזו התורה! והם אומרים: אם אינך מאמין בזו התורה, אין אתה אלוה, כי שטן אתה - 'גער ה' בך השטן! בעת ההיא לוקח את ישראל, שלשים שבאו עם נחמיה, ושורפם עם התורה, ואומר לנחמיה: עד עכשיו

אינך מאמין בי? והוא עונה: איני מאמין אלא באלקי ישראל, אלקי השמים שנתן תורה על ידי משה רבנו, - בו אני מאמין! והוא מצוה להרגו בבית אלקיו, אשר העמיד רגלו פתאום בהיכלו. והורגין את נחמיה בירושלים, ונבלתו מושלכת בירושלים. וישראל סופדים עליו - שנאמר (זכריה י"ב י"ב): "וספדה הארץ משפחות משפחות". ובעת ההיא יהיו ישראל בצרה גדולה, ומתחבאים בבורות, ומקצתם בורחים המדברה, ויושבים שם ארבעים יום. והולכים אחריהם, וצועקים מתוך צרתם. 'ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך' ואומר לפניו: רבוננו של עולם! זכור שבועה שנשבעת לאבותם, ועוד מה שהבטחתם (ירמיה נ' כ'): "כי אסלח לאשר אשאיר", - והוא שומע תפילתו של מיכאל, שרם של ישראל.

האות העשירי

הקדוש ברוך הוא מוציא את משיח בן דוד, שהוא סגור בבית האסורים - ועל ידיו ישראל נגאלים. [נ"א: וישראל יהיו בצרה גדולה, ומתחבאים במערות ובבורות, והנשארים מהם בורחים למדבר עמון ומואב - שנאמר (ישעיה ט"ז ד'): "יגורו בך נדחי, מואב!" - ומטלטלים שם ארבעים יום, ואוכלים רתמים ומלוח - שנאמר (איוב ל' ד'): "הקוטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם". וילך ארמילוס בן השטן למדבר מואב - הוא ארמילוס בן האבן שנאמר [עליו] (זכריה ד' ז'): "הוציא את האבן הראשה". באותה שעה יצעקו בני ישראל צעקה גדולה עד לשמים, ומתמלא עליהם רחמים מיכאל, שר כסא הכבוד, ויעמוד בתפילה לפני הקדוש ברוך הוא - דכתיב (דניאל י"ב א'): "ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך", ואין 'עמידה' אלא תפילה - ואומר לפניו: רבון כל העולמים! זכור אשר נשבעת לאבותם ולהם ומה שאמרת למשה עבדך (במדבר י"ד כ'): "סלחתי כדברך!", ועוד (ירמיה נ' כ'): "כי אסלח לאשר אשאיר". ואתה קראתם לך 'קדושים' - דכתיב (ויקרא כ' כ"ז): "והייתם לי קדושים", - והבדלתם לשמך! באותה שעה שומע הקדוש ברוך הוא תפילתו של מיכאל על ישראל.

ועוד מהאות העשירי. מוציא מנחם בן עמיאל, משיח בן דוד, מבית האסורים - [שנאמר (קהלת ד' י"ד)]: "כי מבית הסורים יצא למלוך" - ומרכיבו על הענן - שנאמר (דניאל ז' י"ג): "וארו עם ענני שמיא", סימנו של מלך המשיח: ארוך קומה, צוארו עבה, פניו כגלגל שמש, עיניו זהורות, פרסות רגליו עבות... והוא שולט בכל הארצות, ולו תנתן המלכות ויקר וגדולה. ויעמוד ארמילוס, ויקבצו עמו שבעים לשונות - שנאמר (תהלים ב' ב'): "יתיצבו מלכי ארץ", - וכל מי שהוא עומד נגדו נספח בו. [ומשיח בן דוד] ממיתם - שנאמר (ישעיה מ"א ד'): "וברוח שפתיו ימית רשע" - והורג את ארמילוס בן האבן, ומושיע את ישראל. ושמו הולך מסוף העולם ועד סופו.